

DECIZIE

21 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî, Iuliana Oprea
Ghenadie Nicolaev, Ion Druță

examinând recursul declarat de către administratorul insolvabilității a SA „Unprodact” – Gogu Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Unprodact” împotriva lui Baiura Gheorghe privind declararea nulității absolute a actului juridic,

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2014, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată ca fiind depusă cu depășirea termenului de prescripție,

c o n s t a t ă :

La 05 februarie 2010, SA „Unprodact” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Baiura Gheorghe privind declararea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 22.07.2004 între SA „Unprodact” în persoana administratorului Bondarenco Igor și Baiura Gheorghe.

În motivarea cerințelor sale reclamantul a indicat, că prin hotărârea Curții de Apel Economice din 01.07.2009 (dosar nr. 2e-774/09), acționând la cererea introductivă a Ministerului Finanțelor, a fost dispusă intentarea procesului de insolvabilitate față de SA „Unprodact”, cu sediul în or. Ungheni, str. Oleg Ungureanu, 12, c/f 1002609000806.

Conform contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 22.07.2004, SA „Unprodact”, în persoana administratorului Bondarenco Iurie, a înstrăinat lui Baiura Gheorghe, construcția industrială de producere - lit. „C”, cu suprafața de 550,8 m.p., număr cadastral 9200100047201, situată în or. Ungheni, str. Oleg Ungureanu, 12, prețul contractual fiind de 210 000 lei. Consideră reclamantul că respectivul act juridic contravine legii și urmează a fi declarat

nul în condițiile art. art. 217, 220 Cod civil. În acest sens, a invocat că conform procesului-verbal al ședinței Consiliului SA „Unprodact” nr. 5 din 02.06.2003, în scopul majorării mijloacelor circulante ale societății, a fost propusă și acceptată în mod unanim de către membrii Consiliului societății, vânzarea construcției industriale de producere lit. „C”, cantina întreprinderii, prețul de vânzare fiind stabilit în mărime de 300 000 lei, iar negocierea prezentei tranzacții a fost pusă de către Consiliul societății, în seama administratorului Bondarenco Igor, în limita minimă a prețului stabilit. Prețul de înstrăinare al construcției industriale de producere lit. „C”, conform contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 22.07.2004, a fost de 210 000 lei, contrar faptului că prețul rezidual al imobilului era de 299 606,48 lei, la situația zilei de 01.07.2002, fapt confirmat și de administratorului Bondarenco Iurie.

S-a mai invocat că la 22.04.2003, conform procesului-verbal nr. 4 al ședinței Consiliului creditorilor, a fost aprobat planul de restructurare elaborat de către SA „Unprodact” cu cheltuielile de restructurare în sumă de 994 000 lei, la fel fiind încheiat acordul-memorandum de inițiere a procedurii de post izolare cu termenul de valabilitate până la 25.12.2008, astfel situația în care înstrăinarea construcției industriale de producere lit. „C” la un preț mai mic decât cel stabilit conform procesului-verbal al ședinței Consiliului societății nr. 5 din 02.06.2003, a avut loc în lipsa acordului Consiliului de creditori, fiind astfel ignorate prevederile acordului-memorandum, Consiliul de creditori nefiind informat asupra faptului încheierii prezentei tranzacții.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 03 noiembrie 2010 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată și ca fiind depusă cu depășirea termenului de prescripție (f.d. 108-110 vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 martie 2011 a fost admis apelul declarat de SA „Unprodact” în proces de insolvabilitate, casată hotărârea Judecătoriei Ungheni din 03 noiembrie 2010, cauza fiind restituită spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată (f.d. 127-128 vol. I).

Prin încheierea Judecătorie Ungheni din 17 mai 2011 a fost suspendat procesul în pricina civilă dată, până la soluționarea de către Curtea de Apel Bălți a cererii de corectarea erorilor și explicarea deciziei Curții de Apel Bălți din 22 martie 2011 (f.d. 139 vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 14 mai 2012 a fost reluată judecarea cauzei civile intentate (f.d. 193 vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 26 iunie 2012 cererea de chemare a fost scoasă de pe rol (f.d. 200 vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 noiembrie 2012 a fost admis recursul declarat de SA „Unprodact”, casată încheierea Judecătoriei Ungheni din 26 iunie 2012, cauza fiind restituită la rejudecare în același complet de judecată (f.d. 220-222 vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 24 iulie 2013 pricina civilă dată a fost strămutată spre judecare la Curtea de Apel Bălți (f.d. 9-10 vol. II).

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2014, a fost respinsă cererea de chemare în judecată ca fiind depusă cu depășirea termenului de prescripție (f.d. 40-42 vol. II).

Nefiind de acord cu hotărârea dată, administratorul insolvenței SA „Unprodact” - Gogu Igor, la 20 februarie 2014, în termenul prevăzut de lege, a declarat recurs asupra hotărârii respective, completându-l prin recursul din 22 aprilie 2014.

A solicitat recurentul, casarea hotărârii Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2014, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată a SA „Unprodact” către Baiura Gheorghe privind declararea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 22.07.2004 între SA „Unprodact” în persoana administratorului Bondarenco Igor și Baiura Gheorghe.

În motivarea recursului, recurentul a invocat, că a solicitat nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 22.07.2004 între SA „Unprodact”, în persoana administratorului Bondarenco Igor și Baiura Gheorghe în temeiul art. 217 și art. 220 Cod Civil al RM și nu în temeiul Legii insolvenței, după cum s-a invocat în hotărârea Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2014 și respectiv acțiunea de constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2014, din următoarele considerente:

Conform art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Colegiul reține că instanța de insolvență corect a constatat că prin hotărârea Curții de Apel Economice din 01.07.2009 (dosar nr. 2e- 774/09), acționând la cererea introductivă a Ministerului Finanțelor, a fost dispusă intentarea procesului de insolvență față de SA „Unprodact”, cu sediul în or. Ungheni, str. Oleg Ungureanu, 12, c/f 1002609000806, ulterior s-a solicitat declararea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 22.07.2004 între SA „Unprodact”, în persoana administratorului Bondarenco Iurie și Baiura Gheorghe, prin care s-a înstrăinat construcția industrială de producere - lit. „C” , cu suprafața de 550,8 m.p., număr cadastral 9200100047201, situată în or. Ungheni, str. Oleg Ungureanu, 12.

Conform art. 5 al. (5) lit. g) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 *„Principalele competente ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sânt: g) judecarea acțiunilor introduse de administratorul insolvenței/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului.”*

Conform art. 104 al. (1) lit. a) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 *„Pe tot parcursul perioadei de observație, al procedurii de insolvență, al procedurii falimentului și/sau al procedurii de restructurare, administratorul/ lichidatorul poate introduce în instanța de insolvență acțiuni în vederea anulării următoarelor acte juridice dacă ele afectează bunurile debitorului: a) orice act juridic fictiv sau fraudulos încheiat de debitor în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolvență, care a afectat drepturile creditorilor.”*

În asemenea circumstanțe de fapt, având în vedere prevederile art. 5 al. (5) lit. g), în coroborare cu art. 104 al. (1) lit. a) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, Colegiul menționează că acțiunea civilă respectivă, fiind intentată în cadrul procedurii de insolvență, instanța de insolvență justificat a aplicat inclusiv prevederile Legii insolvenței, astfel argumentele recurentului că nu urmează a fi aplicată respectivul act legislativ, sunt declarative și neîntemeiate.

Colegiul reține că intentarea procesului de insolvență față de SA „Unprodact” a fost dispusă la 01.07.2009, iar contractul care se pretinde a fi declarat nul, a fost încheiat la 22.07.2004. În acest sens, Colegiul menționează că administratorul insolvenței a solicitat nulitatea unui contract încheiat de debitorul SA „Unprodact” cu 5 ani înaintea intentării procedurii de insolvență, contrar prevederilor art. 104 al. (1) lit. a) din Legea insolvenței, care prevede posibilitatea administratorului de a înainta acțiune în instanța de insolvență în vederea anulării actelor juridice fictive sau frauduloase, încheiate de debitor în ultimii 3 ani precedenți intentării procedurii de insolvență.

Conform art. 216 alin. (1) Cod Civil al RM *„Actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută).”*

Conform art. 217 Cod Civil al RM (1) *„Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. (2) Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate. (3) Acțiunea în constatarea nulității absolute este imprescriptibilă.”*

Colegiul reține argumentele recurentului prin care acesta a solicitat nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 22.07.2004 în temeiul art. 217 și art. 220 Cod Civil al RM și nu în temeiul Legii insolvenței, ca fiind neîntemeiate, având în vedere și faptul că cazurile de nulitate absolută a actului juridic, acțiunea în constatarea căreia este imprescriptibilă, urmează a fi prevăzute expres de Codul Civil al RM.

În acest sens, Colegiul reține că în cererea de chemare în judecată, recurentul a invocat ca temei a nulității absolute, încălcarea la încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 22.07.2004, a prevederilor procesului-verbal al ședinței Consiliului SA „Unprodact” nr. 5 din 02.06.2003 și procesul-verbal nr. 4 din 22.04.2003 al ședinței Consiliului creditorilor, fapt care nu poate servi drept temei de declarare a nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare.

În astfel de circumstanțe, Colegiul apreciază drept legală și întemeiată hotărârea Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2014.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) și art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către administratorul insolvenței a SA „Unprodact” - Gogu Igor.

Se menține hotărârea Curții de Apel Bălți din 12 februarie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SA „Unprodact” împotriva lui Baiura Gheorghe privind declararea nulității absolute a actului juridic.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecător

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea

Ghenadie Nicolaev

Ion Druță